

7 MEDVETENHETSUTVECKLINGEN

7.1 Inledning

¹De teologiska och filosofiska ideologierna förde en oavbruten kamp mot varandra, alltsedan under renässansen den grekiska litteraturens skatter kommo i dagen. Med naturforskningens framsteg kommo även hithörande ideologier att föra kamp mot både teologi och filosofi. Den sociala revolutionen införde ett nytt slags ideologi och har medfört en skärpning av konflikten mellan politiska ideologier. Människan trevar sig långsamt fram, okunnig som hon är om verkligheten och livets lagar.

²I allt detta har medvetenhetsaspekten föga eller icke alls beaktats, ehuru det är den, som skall lösa ideologiernas problem. Alla mänskliga tänkandets kategorier ha hämtats från materiaspekten och man har förbisett, att dessa alltid medföra konflikt. Först när medvetenhetsaspekten blir den väsentliga, komma övriga problem att lösa sig av sig själva. Det betyder icke att materiaspekten försummas, såsom fallet var under mörkaste medeltiden, till förmån för av teologerna konstruerade helvetet och himmelriket, dessa livsfientliga illusioner. Lärarna i esoterik hävda energiskt, att man i möjligaste mån bör först och främst beakta medvetenhetsaspekten, eftersom materiaspekten fått intaga en alltför dominerande plats. Därtill kommer, att medvetenheten förstärker allt den beaktar och den som vill medvetenhetsutveckling bör koncentrera sig på (särskilt uppmärksamma) den aspekten.

³Nya revolutionerande sanningar förkastas alltid, ty de överensstämmer icke med vad människorna veta och just detta, vad de tro sig veta, är deras bedömningsgrund.

⁴Kunskapen om utvecklingsstadierna överensstämmer icke med fiktionen om allas jämlikhet och förkastas därför. Men sanningen banar sig alltid väg till slut, även om det tar lång tid.

⁵Bristen i samtliga religioner är frånvaron av kunskapen om livets mening: medvetenhetsutvecklingen. Kristendomen vet ingenting annat än evig salighet i himmelen. Yogafilosofien tror att utvecklingen med människan nått sitt slutmål och att vad som återstår för människan är att bli gud, ingå i "det absoluta". Den vet ingenting om högre riken, att människans närmaste mål är att uppnå femte naturriket.

⁶Mänskliga kärleken är attraktion till allt och detta förvärvar människan på högre emotionalstadiet, mystikerstadiet.

⁷Sunt förnuft förvärvar människan på humanitetsstadiet. På detta stadium har individen frigjort sig från beroendet av känslan och fantasien och bedömer allting sakligt på grundval av definitivt fastställda fakta.

⁸Människan på civilisationsstadiet äger varken allmänna emotionala attraktionen eller sunt förnuft. Först när man inser detta, kan man få rätta perspektivet på uppfostringsproblemet. Barnen måste lära sig respektera andras lika rätt, när annars livet blir ett allas krig mot alla. Det gäller först och främst att lära dem leva ett friktionsfritt liv i fysiska världen, icke att uppfostra dem för "himlen", som de flesta snart lära sig är en tvivelaktig hypotes. Det viktigaste är att lära dem bli "hyggliga" människor. Tids nog få de en mera fördjupad syn på livet. Men den böra de få själva förvärva. Den skall icke tvingas på dem. De måste själva få välja den, som motsvarar deras uppfattning. Detta utvecklar reflexionsförmågan och gör dem till självständiga människor. De, som sakna förutsättningar härför, böra få följa sin känslas val.

7.2 Medvetenhetsutvecklingen

¹Det finns inalles 49 totalt olika slag av atommedvetenhet (fundamentalmedvetenhet) i kosmos. Det finns ingen möjlighet för något lägre slag att fatta något högre slag. Medvetenhet måste upplevas för att förstås. Att förvärva högre slag av medvetenhet är det svåraste av allt

och detta i alla världar. Själva penetrationen sker omärkligt. Den förutsätter uppmärksamhetens målmedvetna inriktning och sökande i alla hänseenden, aktgivande på även skenbart obetydligaste möjligheter. Senaste rekordet i detta avseende innehas av ett 43-jag, som på två tusen år förvärvat fyra allt högre slag av atommedvetenhet (via inalles 24 allt högre slag av molekylarmedvetenhet).

²Dylika fenomenprestationer äro ytterligt sällsynta. Alla i planethierarkien utgöras numera av individer, som tillhört vår mänsklighet, vilket ingen skulle ansett vara möjligt ännu för tusen år sedan. Men så har också deras grundtendens varit en orubbligt tillspetsad målmedvetenhet igenom alla inkarnationerna.

³Medvetenhetsutvecklingen innebär förvärv av nya förmågor, varom individen saknar vetskap, men måste steg för steg liksom intuitivt ana sig till. I själva intuitionen ligger förutseende icke endast av framtida skeenden utan även av ständigt vidgat perspektiv och vad som därvid skall bemästras. Genom att ingå i enheten blir individen varse det som skall förverkligas. Han får ökad insikt i de pågående manifestationsprocesserna och de resultat, som därvid erhållas eller i varje fall förväntas, vad han själv måste kunna utföra såsom en "kugge i maskineriet". Perspektivet in i framtiden är en av förutsättningarna för förvärv av nya förmågor. Genom att leva med i framtidsprocessen ("levande planen") ser han hur det skall göras, vad som behövs för att kunna göra det. I själva kollektivmedvetenheten och dess energier ligga också potentiella förmågor och successiv förståelse för hur dessa ska förvärvas liksom "beredda vägar att gå", beredda av dem som gått före.

⁴Alla ha vi att lösa likartade problem (betingade av departementstypen) och svårighetsgraden är lika stor för alla. Det är misstag, som många i sin självmärkvärdighet inbilla sig, att någons svårigheter skulle vara större. Arbetet på medvetenhetsutvecklingen är alltid en kraftprestation, som kräver alla individens resurser intill gränsen för det skenbart oöverkomliga. Men ännu har ingen ansett "offret" för dyrt, när målet nåtts. Utan fantasiens hjälp går det icke. Individen måste handla "som om" han redan nått det högre han eftersträvar. Planethierarkien hävdar med eftertryck, att individen är sådan han innerst inne tänker, hoppas och vill.

⁵Det räcker icke med gjorda erfarenheter i förflutna liv. De måste ha bearbetats till insikt och förståelse. De flesta göra samma erfarenheter i liv efter liv utan att lära något av dem.

⁶Typiskt för ytligheten är att de flesta måste tvingas att lära genom smärtsamma erfarenheter. Så t.ex. lära människorna sig icke inse ärans värdelöshet annat än genom att få uppleva vanärens orättvisor. Då som först öppnas deras ögon för konventionella hyckleriet och nästan totala bristen på mänsklighet och förståelse. De få lära sig inse riktigheten i planethierarkiens syn på "allmänna opinionen såsom den mest cyniskt och skadeglatt grymma, fördomsfulla och orättvisa av alla domstolar". (Citatet finns i DVS men har som det mesta i den boken glömts bort lika fort som det genomögnats. Man har lärt sig konsten att läsa fort, en sida på några sekunder. De som så läsa kunna med fördel lämna boken oläst. Den är nämligen en bok av aforismer. I längden blir det tröttsamt att behöva tala om för läsarna vad som står i boken. Det ha de aldrig sett. Det finns för all del undantag; de som säga sig "aldrig bli färdiga med den". Det bli de icke heller.)

⁷Den, som förstått monadernas evolution genom allt högre naturriken inom solsystemet och allt högre gudomsriken i kosmos, fattat själva medvetenhetsutvecklingen och ständigt ökade medvetenhetsexpansionen (genom allt större inklusivitet, alltfler monadmedvetenheter inneslutna i egna monadmedvetenheten), behöver icke syssla med problem, som i alla fall ligga över egna förståelsen. Monaden i förstatriaden kan icke förstå monadmedvetenheten i andratriaden och ännu mindre i tredjetriaden. Risk finns snarare att, om dylika processer utmålats, individen inbillar sig förstå dem och därmed hamnar i fantasiens självbedräglighet.

⁸Den, som insett att utvecklingen är en monadmedvetenhetens kontinuerliga identifikation med högre slag av medvetenhet och frigörelse från lägre, behöver icke någon omständlig utredning om dualismens begrepp (högre – lägre).

⁹Vår planet (Tellus) är den enda planet i solsystemet, där organiskt liv är möjligt. På andra planeter är människans lägsta hölje (49:5-7) ett aggregathölje och icke organiskt. I regel finns det endast en sådan planet i varje solsystem. Den planeten får också en särskild uppgift. Organiskt liv är det mest otjänliga för medvetenhetsutvecklingen. Organismen är ett lidandeshölje med dess sjukdomsmöjligheter, invaliditet och allmänna hjälplöshet. Det är till dylika planeter monader överförs från andra planeter, monader med repellerande grundtendens och alltså instinktiva hatet, som så enormt försvårar utvecklingen. Dessa monader sakna rätta livsinstinkten, som liksom automatiskt följer Lagen utan självhävdelse och förhävelse, utan tendens till parasitväsen, rovdjursinstinkt, maktlystnad, girighet, hämndlystnad och övriga hatets särmärken. Men det är dylika tendenser, som utmärka monader med repellerande grundinstinkt. Det finns endast ett sätt att lära dessa monader till slut förvärva enhetstendens och det är genom smärtsamma erfarenheter. De måste genom lidande hamras fram steg för steg. Och därtill lämpar sig det organiska livet. Vår planet är alltså samlingsplatsen för monader med repellerande grundinstinkt i vårt solsystem. Av antydningar att döma ha till vår planet även överförts monader från andra solsystem, monader som visat sig särskilt omöjliga, varför planeten i viss mån räknas såsom ett unikum i vårt sjuklot av solsystem. Man får nog också säga, att vår mänsklighet gör skäl för sägen. Något mera livsförvänt torde ingenstädes finnas. Hela vår planets historia från Lemurien har också varit en vanvettets historia

7.3 Evolutionens naturriken

¹Medvetenhetens evolutionsprocess är den sista av de många kosmiska manifestationsprocesserna. Kvarterämateriens uratomer (vilka genomgått processerna såsom primär-, sekundär- och tertiärmaterial) ha äntligen förvärvat förutsättningarna till egenaktivitet. De begynna sin medvetenhetsutveckling i mineralriket och fortsätta genom växt-, djur- och människoriket.

²Antalet inkarnationer är i varje naturrike obegränsat, tills individen förvärvat de i respektive riken erforderliga egenskaperna och förmågorna och eget hölje i närmast högre värld. Beaktas må, att alla förvärvade egenskaper i ny inkarnation förbli latenta, som icke på nytt få tillfälle utvecklas, visserligen allt lättare. Endast förståelsen är vanligtvis aktuell.

³Under inkarnationen är normalindividen på mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium i regel objektivt medveten endast i sin organism, subjektivt medveten i sina eter-, emotional- och mentelhöljen samt omedveten i sitt kausalhölje. "Synliga" fysiska verkligheten, omfattande tre lägsta fysiska aggregationstillstånden (fasta, flytande och gasformiga), är den enda människan vet om och anser vara enda existerande. Hon uppfattar sina begär och känslor i emotionalhöljet och sitt tänkande i mentelhöljet såsom något enbart subjektivt, utan förståelse för att dessa företeelser, objektivt sett, motsvaras av vibrationer i respektive världars materielag.

⁴Innan monaden förvärvat förmåga av permanent kausal aktivitet, får den efter avslutad inkarnation, sovande i sitt kausalhölje, invänta ny återfödelse. Dess medvetenhetskontinuitet går därvid förlorad och dess minne av det förflutna blir latent, till dess den kan bli kausalt medveten.

⁵När individen förvärvat objektiv medvetenhet i alla sina inkarnationshöljen samt kausalintuition och därmed medvetenhet i sitt kausalhölje, övergår han såsom kausaljag till femte naturriket, essentialriket, enhetsriket, gemensamhetsmedvetenhetens lägsta rike. Därmed begynner sista fasen i aktiva medvetenhetsprocessen (expansionsprocessen).

⁶I människoriket har individen förvärvat självmedvetenhet, individualmedvetenhet. Denna är nödvändig förutsättning för oförlorbar självidentitet i kollektivmedvetenheten. Medvetenhetsexpansionen innebär, att individen i sin egen jagmedvetenhet införlivar allt fler individers medvetenhet, efterhand blir allt större delägare i allas gemensamhetsmedvetenhet.

⁷Eftersom högre medvetenhet omsluter lägre, så kan han, närhelst han önskar, uppleva individerna i lägre riken såsom egen medvetenhet. (“Intet är fördolt som icke skall varda uppenbart”.)

⁸Därmed begynner jagmedvetenheten en expansionsprocess, som innebär allt större delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten.

⁹Jämsides med denna subjektiva medvetenhetsexpansion går motsvarande vidgad objektiv medvetenhet om materie- och rörelseaspekterna, tills allvetenhet om och allmakt i hela kosmos förvärvats.

¹⁰Följande tabell visar den allt större delaktigheten i universalmedvetenheten och därmed samtliga tre verklighetsaspekterna:

atomslag	gudomsriken	uppfattning i procent av kosmiska totalmedvetenheten
43–49	1sta	14
36–42	2dra	28
29–35	3dje	42
22–28	4de	56
15–21	5te	70
8–14	6te	85
1–7	7de	100

¹¹Klasser äro naturens ordning. Naturklasserna beteckna olika åldersklasser, i människoriket såväl som i alla andra naturriken, både lägre och högre.

¹²Under sin vistelse i människoriket genomgår individen fem utvecklingsstadier: Barbarstadiet (såsom lägre emotionaljag), civilisationsstadiet (lägre mentaljag), kulturstadiet (högre emotionaljag), humanitetsstadiet (högre mentaljag) och idealitetsstadiet (kausaljag).

¹³Monaden utvecklas genom att lära av egna erfarenheter och skörda vad den sått i föregående inkarnationer. Allt gott och ont, som möter individen, är hans eget verk. Ingenting kan hända honom, som han ej förtjänat. Orättvisa i något som helst avseende är absolut utesluten, talet därom är ett livsokunnighetens och avundens talesätt.

¹⁴Utvecklingen hos monader med repellerande grundtendens kan taga fel riktning och visa sig redan i växtrikets parasitliv och djurrikets rovliv. I lägre riken motarbeta monaderna i stort sett utvecklingen och ställa till oreda, allt på eget ansvar. Omedvetet, och i ännu högre grad medvetet, intrång på monadens omistliga, okränkbara, gudomliga frihet, begränsad av allt levandes lika rätt, resulterar i kamp för tillvaron och livets grymhet.

¹⁵Växtmonaderna utvecklas genom att växterna förtäras av djur och människor och monaderna därvid utsätts för de starka emotionalvibrationerna i dessa djurkroppar.

¹⁶Det är icke livets fel, att individen på lägre utvecklingsstadier i sin nästan totala livsokunnighet begår misstag i fråga om, snart sagt, alla natur- och livslagar.

¹⁷Enligt esoterikens fundamentalaxiom finnas lagar i allt och är allt uttryck för lag. Den, som har kunskap om alla lagar i alla världar, är allvetande. Allmakt såväl som frihet är möjlig endast genom absolut felfri tillämpning av samtliga lagar.

¹⁸Givetvis kan esoteriska världs- och livsåskådningen för mänskligheten aldrig bli annat än en arbetshypotes. Men ju mera mänskligheten utvecklas, desto mera kommer hypotesens ojämförliga överlägsenhet att bli uppenbar. Kausaljaget kan konstatera dess överensstämmelse med fakta i människans fem världar.

7.4 Människoriket

¹Samtliga tolv naturriken i kosmos äro varandra totalt olika i alla avseenden. Det gemensamma är tillvarons tre aspekter. Människan i sin inkarnation och organism förefaller besläktad med djurriket. Men den verkliga människan är individen medveten i sitt kausalhölje och då förefinns icke minsta likhet med djuret, utan då är människan djurets "gud", som det obetingat lyder och dyrkar. Människan dyrkar inga gudar, därför att hon insett allt livs universella broderskap oavsett de oerhörda distanserna i utvecklingshänseende. Hon dyrkar inte men hon känner vördnad och respekt för alla i högre riken, för alla på högre utvecklingsstadium. Vanvördnad och respektlöshet vittnar alltid om verklig livsokunnighet, emotional råhet och barbari.

²En individ, som genom kausaliseringen överflyttar från djur- till människoriket, står till att börja med lägre i medvetenhets-hänseende än han stod såsom högsta djurart. Han har fått en egen "själ" men detta medvetenhets-hölje är tomt på all erfarenhet, då däremot djuret hade tillgång till högsta slag av gruppsjäl med dess i sitt slag enorma livserfarenhet.

³I människoriket får monaden lära sig att utan hjälp av någon gruppsjäl själv förvärva de egenskaper och förmågor, som äro nödvändiga för nästa högre rike. Den får lära sig behärska sina inkarnationshöljerna för att med dessa redskap bemästra förekommande problem i sina höljens världar. Den lär sig behärska fysiska höljerna på barbarstadiet, lägre emotionala och lägre mentala på civilisationsstadiet, högre emotionala på kulturstadiet, högre mentala på humanitetsstadiet och slutligen det kausala på idealitetsstadiet.

⁴Man har häri att se annan svårighet på barbar- och civilisationsstadierna. Det inre stödet djuret fick av sin gruppsjäl ersattes av det yttre stöd stamkollektivitet gav i sina seder, bruk, tabuer och primitiva föreställningar. På civilisationsstadiet blev ersättningen religionens och långt senare filosofiens och vetenskapens spekulations-system. Någon egentlig självständighet blir det ej på det viset.

⁵Kausalhöljet är egoismens säte, det hölje i vilket jaget blir jagmedvetet, blir medvetet om sig självt som en individualitet. Det är hithörande egenskaper, som förvärvas i människoriket, i vilket jaget förvärvar självtillit och självbestämmdhet, viktiga egenskaper på de olika utvecklingsstadierna från barbar- till idealitetsstadiet. När dessa egenskaper förvärvats och införlivats i allmänna fonden av livserfarenheter, är tiden inne för upplösning av kausalhöljet, detta isoleringshölje, som avstängt jaget både från lägre slagen av gruppsjälar och från högre slagen av kollektivväsen. Förmodligen var detta anledningen till att kausaliseringen kallades individualisering, en annars oegentlig beteckning, enär varje uratom (urjag) är en individ. Isoleringshöljet har gjort sin tjänst och upplöses, när jaget överflyttat från förstatriadens mentalmolekyl till andratriadens mentalatom och ett essentialhölje formats vid övergången från fjärde till femte naturriket.

⁶Under livet i fysiska världen aktiveras hos barnet emotionalmedvetenheten genom impulser från fysisk medvetenhet och mentalmedvetenheten genom emotionala impulser. Därav tankens beroende av känslan. De flesta tänka blott under påverkan av emotional impuls och förbli i sitt tänkande påverkade av det emotionala ("önske- och känslotänkande"). Människan är slav under sin emotionalitet, tills hon lärt sig behärska emotionalmedvetenheten med mentalmedvetenheten. De flesta ana icke att deras s.k. vilja är uttryck för emotionaldriftens attraktions- eller repulsionsenergi.

⁷Till dess människan lärt sig själv analysera sitt tanke- och känsloläge, är hon i stort sett endast ett minnesgeni som ständigt tänker och känner det hon fått lära av eller genom andra och säger efter allt som en reproduktionsrobot. De lärde äro i stort sett lärda genom att veta vad andra tänkt, sagt och skrivit. Ju mera de veta om detta, desto lärdare äro de. Men verkliga kunskapen tillhör vad folk en gång i framtiden komma att tänka. Att tänka nytt är att föra mänskligheten framåt.

⁸Individens "intuitiva" uppfattning av företeelserna är från början bestämd av det i undermedvetenheten liggande tanke-system, som är en sammanfattning (syntes) av hans genom de olika naturrikena (och givetvis alldeles särskilt människoriket) gjorda erfarenheterna: individens livsinstinkt.

⁹Individens uppfattning av allt är från början alltigenom subjektiv och individuell. Hos de högre djurarterna (på gränsen till kausalisering) utvecklas förmågan av objektiv uppfattning av objektiva materiella verkligheten inom allt fler områden, en typisk tendens även hos de primitiva naturfolken.

¹⁰Detta ändras i och med att individen börjar allt mer aktivera emotionalmedvetenheten, vars natur är alltigenom subjektiv. När detta slag av medvetenhet efter hand blir dominerande, börjar därmed förmågan av objektiv uppfattning att försvagas, tills med ökad mentalmedvetenhet kravet på objektivitet (objektiva fakta) blir allt starkare.

¹¹Många på detta kuriösa övergångsstadium ha svårt att skilja på fantasi och verklighet. I sådant sällskap kunna samtliga närvarande lämna totalt olika uppgifter om vad de gemensamt upplevat.

¹²Människan återfödes tiotusentals gånger, innan hon själv förvärvat subjektiv och objektiv självmedvetenhet i sina tre atomvärldars fem materiehöljen, blivit fullt medveten i sitt permanenta kausalhölje.

¹³Under denna tid i människoriket har hon inkarnerat i alla de 343 "raser", som utvecklas under en planetperiod. Hon har varit lika många gånger man som kvinna, tillhört alla religioner, begått alla de ogärningar, ofattbara dumheter, misstag etc., människan kan begå, varit delaktig i alla slag av civilisationer, kulturer, filosofier och religioner, som mänskligheten kunnat konstruera.

¹⁴Ifall människan blir kausaljag inom överskådlig tidrymd, beror det på att hon kausaliserat på en annan planet och överförts till vår.

7.5 Mänsklighetens åldersklasser

¹Det finns klasser. För att kunna begripa vad som läres i högre klass fordras lägre klassers begripande. Det är stor skillnad mellan dem, som ha 150 000 inkarnationer bakom sig och dem, som endast ha 30 000. Det är verkliga grunden till olikheten i människornas livsförståelse.

²Människan är en individ (monad), som övergått från djurriket till människoriket. De, som vistats längst i högre riket, kausaliserade för sju eoner sedan. De yngsta äro bara 18 miljoner år gamla. De äldre ha under eoner odlat den mest hänsynslösa självviskhet. Och så tro moralister i sin enfald, att man bara behöver pracka på dem några teorier om osjälviskhet, så bli de såsom genom ett trolleri förvandlade till oegoistiska varelser och helgon.

³Inom alla naturriken finnas olika åldersklasser, bestämda av tidpunkten för monadernas inträde i naturriket. Inom mänskligheten kan man tydligt urskilja fyra olika klasser eller utvecklingsstadier. Det var också verkliga grunden till manuns införande av kastväsendet i Indien. Men ödeslag och skördelag sprängde försöket. Missbruk av tillfällen till utveckling och missbruk av makt (friheten) medförde, att individerna icke fingo inkarnera i för dem avsedd kast. Och därmed urartade det hela. Människorna ha alltid förfelat dem tilldelade uppgifter, alltid svikit planethierarkiens förhoppningar. Och ännu offra de aningslöst sitt sunda förnuft för sina inbillade intressen och för att tillgodose sitt hat.

⁴Mänskligheten består i själva verket av åtta huvudklasser: de som kausaliserade i sjätte sjuklotets fyra sista eoner och de som kausaliserat i vårt sjuklots fyra eoner.

⁵Indelningen kan bli missvisande. Mänskligheten utvecklas. Men individerna utvecklas mer eller mindre snabbt, beroende på egenarten. Indelningen efter verkliga kapaciteten kan således bli en annan. De finnas, som göra erfarenheter och ingenting lära av dem, emedan de icke bry sig om att bearbeta dessa erfarenheter. Därmed går det de kunde lära förlorat. Ty

enbart erfarenhet räcker ej. De, som sakna vilja eller förmåga bearbeta erfarenheterna, kunna göra samma erfarenheter tusentals gånger. De, som icke reflektera över dem, äro lika kloka som förut. Många äro för loja för att anstränga sig med att reflektera och föredra att vegetera.

7.6 Medvetenhetsutvecklingen i mänskligheten

¹Mänsklighetens verkliga historia är historien om mänskliga medvetenhetens utveckling. Människan måste själv lära sig aktivera passiva medvetenheten i sina fem höljens olika molekylarslag. Hittills har denna utveckling försiggått i det omedvetna. Människan har alltifrån barbarstadiet fått utveckla fysiska, emotionala och mentala medvetenheten i sina höljen genom att tvingas lösa sina problem i det fysiska: näringsproblemet, beklädnadsproblemet, bostadsproblemet, skyddsproblemet, samvaroproblemet etc. Etnologien visar hur detta sker på barbarstadiet. Politiska historien visar hur människan lärt sig bygga samhällen och stater. Kulturhistorien visar hur mänskligheten genom konsten i dess mest vidsträckta betydelse lärt sig aktivera emotionalmedvetenheten. Spekulationens historia visar hur människorna sökt lösa verklighetsproblemet och livsproblemet (tillvarons mening). Dessa problem utgå från människans insats i utvecklingen.

²Esoteriska historien, sådan den kan studeras i kausalvärlden (platoniska idévärlden), ger oss de verkliga historiska fakta om denna utveckling. Men den ger oss också något helt annat. Den visar oss planethierarkiens övervakande arbete och insikt i både biologiska och psykologiska evolutionen. Den visar oss vilka slag av kosmiska energier, som enligt utvecklingslagen ändamålsenligt påverka allt levande. Till psykologiens framtida uppgifter hör att studera medvetenheten i de olika naturrikenas livsformer. Därmed vinnes ökad förståelse för medvetenhetens natur, medvetenhetens gradvisa utveckling och det centrala i hela evolutionen.

³Den allmänna medvetenhetsutvecklingen är en mycket långsam process under årmiljonernas gång. Man beräknar sålunda, att det kommer att ta minst tio miljoner år, innan c:a 60 procent av mänskligheten nått idealitetsstadiet. Den, som deltar i allmänna opinionens utvecklingstempo, dirigerat av religionens, filosofiens och vetenskapens dagsauktoriteter, kommer mycket långsamt att förvärva högre slag av emotional och mental molekylarmedvetenhet. Människornas intressen äro nästan uteslutande inriktade på fysiska livet med dess tekniska finesser och så, att de kunna leva ett behagligt och bekymmersfritt fysiskt liv. "Idealisters" hjälpverksamhet är också i huvudsak av fysiskt slag. Den "andliga" hjälpverksamheten består i att bibringa folk de nedärvda emotionala illusionerna och mentala fiktionerna, så att människorna lättare kunna finna sig tillrätta i ett välordnat samhälle och befrias från oroande emotionala och mentala behov.

⁴Den allmänna uppfattningen av raser, nationer, kulturer, religioner etc. är okunnighetens fiktioner. De olika rasernas mening var olika sätt att utveckla medvetenheten, nationernas uppgift att utveckla särskilda egenskaper och förmågor. Kulturen skulle väcka förståelse för verkligheten och livet. Religionen skulle väcka känslor av gemenskap, god vilja och riktiga mänskliga relationer. Alltsammans har mänskligheten i sin idiotiska tilltro till egen omdömesförmåga och sin brist på tillgivenhet och välvilja lyckats totalt omintetgöra.

⁵Den, som ingenting vet om och ingenting förstår av de mänskliga utvecklingsnivåernas betydelse, att människorna befinna sig på olika utvecklingsstadier, beroende på tidpunkten för individernas övergång från tredje till fjärde naturriket, saknar varje möjlighet att förnuftigt bedöma företeelserna i mänskligheten. Detta faktum är den nyckel som läser, enbart den, tusentals problem förut olösliga eller felaktigt lösta.

⁶Nationer eller raser behöva ej betyda utvecklingsstadium. En ras, en nation når kulturstadiet, när klaner på kulturstadiet inkarnera i den. En ras, en nation sjunker från högsta höjd ner till barbarstadiet, ifall klaner på barbarstadiet inkarnera i den. Skrytet med nationens stora genier är idiotiskt. Geniet har valt att inkarnera i den nationen. I regel torde dessa genier

haft anledning att ångra sitt val, så som de behandlats av sina "kolleger". Äntligen har man insett att genier blivit missförstådda av sin samtid. Och så kommer snusförnuftet och gör alla klåpare till genier. Det saknar möjlighet att bedöma saken.

⁷Största delen av mänskligheten befinner sig ännu på emotionalstadiet. Större delen av dessa har förvärvat förmåga av slutledningstänkande (47:7). En stor del är principstänkande (47:6). Sedan komma de på kulturstadiet eller mystikerstadiet som förvärvat lägsta attraherande emotionalmedvetenhet (48:3) och slutligen de som stå i begrepp att avsluta sin emotionala utveckling med en helgoninkarnation (48:2). Därefter övergå dessa till mentalstadiet, förvärva perspektivmedvetenhet (47:5), behärska mentalt vibrationerna i sitt emotionalhölje och bli därmed vad esoterikern kallar "personligheter". Det är väl att märka, att vart och ett av dessa utvecklingsstadier uppvisar en mångfald utvecklingsnivåer. Den, som metodiskt och systematiskt med tillspetsad målmedvetenhet strävar att nå högre nivåer, anses kunna avverka varje nivå under en inkarnation.

⁸I verkliga kultursamhällen, som vi icke haft sedan Atlantis, ha individerna på barbarstadiet ingen möjlighet till självaktivitet, nödvändig för medvetenhetsutveckling. Men under de senaste tolv tusen åren ha de under långa perioder haft tillfällen att inkarnera. Särskilt är detta fallet under övergångsperioderna mellan de olika zodiakepokerna om vardera 2500 år. I dessa övergångsperioder, innan de gamla zodiakenergierna upphört att verka och de nya kunnat göra sig gällande, de härskande tendenserna till kultur upplösas, utföra barbarerna det nedrivningsarbete, som är nödvändigt för att bereda rum för nya helt olika tendenser. Vi leva just i en sådan period och bevittna hur de på barbarstadiet spoliera allt vi vant oss att betrakta såsom kultur och detta inom de flesta livsområden; tydligast får alla inom litteratur, konst och musik. Hur länge detta barbari skall få fortgå, beror på vilka klaner som inkarnera. När klaner, som uppnått kulturstadiet, inkarnera i sådan utsträckning, att de kunna bli tongivande, ha barbarerna icke längre tillfällen till aktivitet, varför dessa klaner upphöra att inkarnera och den nya kulturen kan upplomstra.

⁹I Lemurien fulländades den mänskliga organismen, så att den erhöll sin i stort sett slutgiltiga form. I Atlantis utvecklades känslolivet och på de nuvarande kontinenterna har mentaliseringen långsamt fortgått med aktiveringen av lägsta mentalmedvetenheten (47:7). Mänskligheten har utvecklats så, att även de på barbarstadiet äro mottagliga för mentala vibrationer inom lägsta mentala (47:7). Massan kan visserligen icke tänka själv men kan uppfatta mentala konceptioner och i viss grad även mentala "argument" och alltså icke enbart emotionaliserade. Nuvarande zodiakepoken Vattumannen (åren 1950–4450) kommer att medföra aktiveringen av principstänkandet (47:6). Därmed kunna människorna börja tänka självständigt, tänka egna tankar och icke bara säga efter. Det blir definitivt slut på auktoritetsväldet i gammal bemärkelse. Banbrytare komma alltid att finnas. Men det blir aldrig mer något kritiklöst godtagande utan först sedan envar kunnat övertyga sig om sakens riktighet.

¹⁰Atlantis sjönk i fyra olika perioder. Den sista kvarlevan, ön Poseidonis, gick under år 9564 fvt. Satanismen hade triumferat och med hjälp av massan okunniga och oförmögna omöjliggjort all social sammanlevnad. Människorna fingo som de alltid vilja: en "ny himmel och en ny jord". Om de spår i den barbariets öken vi kalla historia mänskligheten sedan dess lämnat efter sig må man väl säga, att "spåren förskräcka". Vi stå inför en ny vansinnets revolution, som torde taga flera hundra år att bemästra. Europa, som aldrig kunnat övervinna sin splittring, har spelat ut sin roll som "kulturledare".

7.7 Människans utvecklingsstadier

¹Utvecklingsstadierna bestämmas av höljenas materiesammansättning. Högre emotionalstadiet innebär, att emotionalhöljet till över femtio procent består av 48:2- och 48:-

3-molekyler. Idealitet följer av att jaget kan uppfatta 47:3-molekylarmedvetenheten och hithörande molekyler kunna aktiveras i hjärnan.

²Utvecklingsstadiet visar sig dels i förståelsen, dels i individens värdeskala. Förståelsen är medfödd och kan icke mentalt begripas, förrän man har erfarenheten. Det är ingenting man studerar sig till. Det är fråga om uppnådd utvecklingsnivå, om i det förflutna självförvärvad emotional och mental medvetenhetskapacitet.

³Vi inkarnera i serier, en serie för varje nivå.

⁴Jagets utvecklingsnivå i emotionalt och mentalt hänseende är bestämd av de molekylära medvetenhets-skikt, där det normalt uppehåller sig. Det kan momentant höja eller sänka sig i sina höljens medvetenhetsmaterieskikt.

⁵Beträffande människorna måste man skilja på dem, som i utvecklingshänseende befinna sig på ett visst stadium och dem, som kvarstå på ett lägre än latent kapaciteten utvisar, dessa som aldrig kommit i kontakt med de ideer, som motsvara deras latent nivå och således aldrig fått tillfälle återuppnå denna. I diktaturländerna t.ex., där ingen får tänka annorlunda än makthavarna bestämma eller har möjlighet kontakta "latenta" ideerna, finnas givetvis många, som egentligen tillhöra kultur- och humanitetsstadierna.

⁶Det är viktigt att skilja på medvetenhet i materieslag eller höljen och självmedvetenhet i dessa. Det är först vid förvärvad självmedvetenhet, som man verkligen kan förstå hithörande problem, identifiera de olika slagen av medvetenhet och bemästra de olika energierna.

⁷Mänskliga utvecklingsstadierna klargöra betydelsen av medvetenhetens förvärv av erfarenheter i människoriket och därmed förståelse för inkarnationens mening. Dessa stadier äro "naturens klassindelning", grunden för ursprungliga kastväsendet i Indien, som naturligtvis urartat och alltid kommer att misstolkas, tills mänskligheten förvärvat insikt om allt livs universella broderskap och att det är högre kasters uppgift att tjäna lägre. Liksom vi få hjälp av högre riken måste vi avbörd oss den skulden genom att hjälpa andra. Folk be till gud om hjälp utan förståelse för att dylik hjälp medför skyldigheter. Varför skulle gud hjälpa, när människor icke göra det?

⁸Mänskligheten utgör en enhetlig kollektivitet, i vilken alla äro till för alla. Den som ej vill hjälpa, förverkar rätt till hjälp. Att bli infödd i en kulturnation, en kulturklass, en kultursläkt, en kulturfamilj är en förmån, som måste förvärvas genom tjänande av hela mänskligheten, icke en utvald del av denna. Ju högre individen står, desto större måste hans insats vara för det helas väl. Man inser kanske av detta, hur kastväsendet blivit motsatsen till vad det var avsett att bliva. Men så länge egoismen regerar mänskligheten, förstärka alla förmåner denna egoism och urartning blir oundviklig. Kastväsen kan icke fylla sin verkliga uppgift, förrän tjänandet av alla utan undantag blir fundamentala livsinställningen. Vi äro först och främst alla bröder. Allt annat är sekundärt. Att yvas över att ha nått högre utvecklingsstadium vore lika barnsligt som att äldre syskon skulle yvas över att de äro äldre.

⁹Därtill kommer ett annat faktum. Alla ha vi i förflutna inkarnationer begått sådan mängd illgärningar, hänsynslöst utnyttjat varje slag av makt, egoistiskt skott oss på andras bekostnad, att den skulden aldrig blir betald, förrän vi nått därhän att kunna uppgå i högre rike. Kausaljaget hissar, när det kan studera sina förflutna inkarnationer och upptäcka hur mycket det ännu har att gottgöra.

7.8 Emotionalstadiet, allmänt

¹Emotionalstadiet indelas i två huvudstadier: lägre, repellerande hatstadiet (48:4-7) och högre, attraherande broderskapsstadiet (48:1-3). Det lägre är barbar- och civilisationsstadierna, det högre är kulturstadiet med dess två understadier: mystikerstadiet (48:3) och helgonstadiet (48:2).

²På civilisations- och kulturstadierna är känslan och fantasien den för handling och vilja bestämmande faktorn. På civilisationsstadiet äro de repellerande vibrationerna starkare, på

kulturstadiet de attraherande. De repellerande känslorna kunna hänföras till tre huvudgrupper: fruktan, vrede, förakt; de attraherande till beundran, tillgivenhet, deltagande.

³Emotionalist är den, som i sitt tänkande och handlande är bestämd av emotionala motiv. Egoisten behöver bli påverkad av sina känslor, behöver "värmas upp", för att "bli god", för att kunna instämma, medverka, taga ställning, offra något för saken etc.

⁴Skillnaden mellan civilisations- och kulturmänniskan är endast frågan, huruvida emotionala motiven tillhöra det lägre eller högre emotionala: egoism, eget intresse, eller osjälviskt, opersonligt intresse, ädla motiv.

⁵Exemplet ödmjukhet skall anföras. Verklig ödmjukhet är insikten om egna oförmågan att motsvara de högre ideal man uppställt – hur långt man har kvar – i sista hand insikten om det avstånd, som skiljer en själv från individerna i närmast högre (femte) naturriket eller ännu högre riken.

⁶Falsk ödmjukhet har många aspekter: feighet, undfallenhet, oförmåga taga ansvar och stå för sina uppfattningar, önskan göra sig omtyckt, vilja verka blygsam, ädel etc., vara något annat än man är.

⁷Högmod bottnar ofta i självöverskattning eller i förakt för dem man placerat på lägre nivå.

⁸Med kulturstadiet börjar medvetenhetsaspekten bli den dominerande, allt som hör till medvetenhetsutveckling, särskilt förfining, förädling av det emotionala.

⁹Emotionalmedvetenheten är illusiv till sin natur och även de på kulturstadiet sakna möjlighet att frigöra sig från dess makt, vilket alla världens ideologier bevisa, produkter som de äro av formande fantasien. Det är först på humanitetsstadiet, som fantasiens makt efterhand brytes och individen kommer till insikt om nödvändigheten att utgå ifrån ett helgjutet system av fakta i deras riktiga sammanhang. Så länge han saknar detta system, inser han att det enda säkra är den sokratiske insikten. Han inser också, att inga människor kunna konstatera till detta system hörande fakta. Han godtar icke heller något system, som ej ger allsidig läsning av livets fundamentala problem och om vilket han kan säga: så måste det vara, så och icke annorlunda.

¹⁰Så länge mentalhöljet är sammanvävt med emotionalhöljet, är det mentala behärskat av det emotionala, emedan i emotionaleonen emotionalviljan är den starkare. Det är därför normalindividens vetande icke hjälper mot starka emotionalvibrationer utan han rycks med även mot bättre vetande, blir offer för sina illusioner: begär efter sensationer, allsköns hatyttringar samt depressioner.

¹¹Illusion är emotionalmedvetenhetens subjektiva förespeglningar, resultat av emotional aktivitet. Det emotionala är begär och begäret hindrar det mentala att genomskåda illusionerna. Även mentala fiktiviteten (tron att kunna avgöra hur det förhåller sig) hindrar oss att se verkligheten sådan den är. Först såsom kausaljag äro vi i stånd att begripa verkligheten, förstå livet och bedöma rätt.

¹²Emotionalvärldens vibrationer fylla vårt liv med illusioner av alla de slag. Till de kanske plågsammaste höra fruktans illusioner (alla av fantasien konstruerade olyckor). D.K. ger oss ett mantra att använda vid dylika tillfällen: "Låt verklighet bestämma varje min tanke och sanning bli mitt livs herre".

¹³Det kan icke nog effektivt betonas, att ordet illusion har totalt olika betydelser för en västerlänning och en oriental, för en exoterist och en esoteriker. Den mest exakta esoteriska beteckningen vore "av lägre slag", "tillhörande lägre slag av materier, världar" etc. Dessa betraktas nämligen av individer i högre riken såsom oväsentliga, betydelselösa för dem. I sin önskan att få människor att se som de se det använda de den oegentliga och misslyckade beteckningen illusion. Egentligen avser illusion icke materiella verkligheten utan medvetenhetens missuppfattning av denna. Illusioner uppstå, när vi taga okunnighetens fantasikonstruktioner för verklighet.

¹⁴När i sjunde rotrasen mänskligheten utvecklas så, att ingen mer kvarstår på emotionalstadiet, kommer emotionala involutionsmaterien icke att vidare vitaliseras av mänsklig medvetenhet. De emotionala former, som hittills frambringats av människornas emotionalmedvetenhets aktivitet, komma då att vara upplösta och emotionalvärldens högre regioner att vara tomma på emotionala materieförmer. De lägre, som genomtränga fysiska världen och få sina former av den, befolkas på sin höjd av djur och växter. Detta faktum har förlett esoteriker till det vårdslösa talet om att emotionalvärlden såsom materievärld är en illusion. Men även en "döende" värld existerar, tills den totalt upplösts.

7.9 Lägre emotionalstadiet

¹På barbar- och civilisationsstadierna överväger repulsionen och därmed fruktan i människornas liv. Hatet är då deras livselixir. Det betyder i praktiken att såväl det "goda" som det "onda" hos dem är betingat av deras egoism, vad de anse sig ha fördel av. Ha de fördel av att "älska", så göra de det. Ha de nytta av att hata sina "vänner", så göra de det. Alla förakta varandra. Människan är varken god eller ond, både god och ond. Hon befinner sig på en viss utvecklingsnivå och förstår icke bättre. Hela det moraliska betraktelsesättet är grundfalskt, grundat på den totala livsokunnighetens illusioner och fiktioner.

²Hatindividerna, undermänniskorna, utan möjlighet till förbindelse med sitt kausalväsen, kunde man i visst avseende karakterisera som bastarder mellan djävlar och djur, en förening av undermänniska och animala naturen utan spår av högre syftning.

³Barn befinna sig på barbarstadiet, som de genomlöpa mer eller mindre snabbt. Man ser i barnens grymhet, skadeglädje, vandalism människan i hennes primitivitet.

⁴I revolutionstider inkarnera klaner på barbarstadiet även i s.k. kulturnationer och göra sig gällande inom många områden. De, som ilat övriga mänskligheten i förväg, bli i allmänhet martyrer, emedan de undermänskliga barbarerna hata alla, som "icke är som vi och de andra i dalen". De bli hatade av avundsfolk, som inse deras överlägsenhet. De bli hatade av alla som vilja fram och bortintrigerade ifall de stå i vägen. Vilken ljuvlig mänsklighet.

⁵Riktig är Schopenhauers iakttagelse, att ifall pöbeln (de på barbarstadiet) kommer underfund med att den genom allsköns störningar kan bereda andra obehag, vålla förtret eller hindra, så försöker den på alla sätt visa sin makt. Förvånande är, att de som nått civilisationsstadiet omdömeslöst låta sig ryckas med att också uppvisa pöbelfasoner. Apinstinkten gör sig fortfarande gällande.

⁶De, som befinna sig på lägre emotionalstadiet (hatstadiet), leva i sina känslor även sedan de lämnat fysiska världen. Deras emotionala liv blir oerhört mycket mera intensifierat, när organismen icke längre utövar någon dämpande inverkan. Hata de i det fysiska, så hata de ännu mycket intensivare i emotionalvärlden. Utan fysisk sysselsättning veta de ej vad de skola göra. Kvar blir endast intresset för andra, för det outsinliga sladdret. De förse varandra som vanligt med gamla hatmotiven från fysiska livet: ett veritabelt pandemonium.

⁷Emotionalvärldens befolkning delar liksom i fysiska världen upp sig enligt fysisk ras, trosbekännelse, kast, kultur. Alla kvarstå på den medvetenhetsnivå de uppnått och leva alltjämt i sina illusioner och fiktioner, äro lika stora idioter där som här. Så något förnuftigare skall man icke vänta sig. Det finns för dem blott ett sätt att utvecklas: att följa med mänskligheten i dess allmänna utveckling och söka göra det bästa möjliga av inkarnationerna. Endast i fysiska världen förvärva vi egenskaper och förmågor, lära känna verkligheten och livet.

⁸På civilisationsstadiet mentaliseras de fyra lägsta emotionala molekylarslagen (48:4-7), på humanitetsstadiet de två högsta (48:2,3). När den primitiva civilisationsmänniskan mentaliserat lägsta emotionalmolekylerna, uppfann hon tortyren. De tre lägsta emotionala vibrationsslagen äro repellerande (hatvibrationerna, isoleringsvibrationerna med fruktan, vrede och förakt, inkl. avund, underlägsenhets- och överlägsenhetskomplex), och på det

stadiet befinner sig majoriteten av mänskligheten. Hur långt intellektet kan utvecklas på civilisationsstadiet (intill gränsen av perspektivmedvetenhet) kan man konstatera hos s.k. nietzscheanska övermänniskor, som allmänt betraktas såsom "genier".

7.10 Högre emotionalstadiet

¹Genom aktiveringen av passiva medvetenheten och därmed förvärv av självmedvetenhet i tredje emotionala molekylarslaget (48:3) uppnår individen kultur- eller mystikerstadiet.

²Kultur finns icke förrän mänskligheten insett vad mänsklighet innebär. Alla människor äro bröder, eftersom alla tillhöra samma naturrike. Så länge hatet regerar, är människan icke människa utan undermänniska. Nietzsche fantiserade om övermänniskan och genast trodde undermänniskan att hon var övermänniska. Typiskt för den totala omdömeslösheten och inbilskheten. Nietzsche kunde aldrig skilja på övermänniska och maktmänniska. Att missbruka sin överlägsenhet i en inkarnation betyder bara markant underlägsenhet i en följande. Arma dårar, som tro att de veta något om verkligheten och livet, offer som de äro för sin okunnighets hugskott. Det vittnar om fantasiens allmakt även på lägre emotionalstadiet. Att frossa i känslor av överlägsenhet vittnar bara om underlägsenhet.

³På civilisationsstadiet finns risk för att individen tänker ett, känner ett annat, säger ett tredje och gör ett fjärde. Livsokunnige moralisten, som måste bedöma allt han saknar förståelse för, tror sig se en särling, en engångsföreteelse, vilket just visar hans omdömeslöshet.

⁴På kulturstadiet börjar individen känna, säga och göra, på humanitetsstadiet även tänka detsamma.

⁵Vid övergången från civilisationsstadiet till mystikerstadiet befinner sig individens känsloliv ofta i konflikt med förnuftet, en konflikt mellan ideal och "verklighet". Dylåka spänningar upplever människan så snart de olika höljenas eller de lägre och högre molekylarslagens vibrationer medföra dissonans och disharmoni. De fortfara tills det högre segrar, ofta först efter flera inkarnationer.

⁶Då jaget kan centra sig i 48:3, har det övervägande attraherande tendenser och kan under inkarnationernas gång alltmer rena och förädla dessa, tills det når 48:2 och därmed som slutprodukt blir helgon.

⁷Vad som gör att mystikern förlorar sig i hänryckningstillstånd är frånvaron av mental kontroll, enär korresponderande mentalmedvetenhet (47:5) ännu ej aktiverats. Utan denna kontroll drunknar mystikern i emotionala "medvetenhetsoceanen" eller gudomligheten. Det högre emotionala kan det lägre mentala (47:6,7) icke behärska och individen blir därför fången i sina emotionala illusioner. Fantasien tror sig vara allvetande och allsmäktig.

⁸Individen når kontakt med det essentiala (46) och tror sig i extasens ögonblick vara gud. Han är religiös, även om som Schiller han av detta skäl icke kan gilla dogmer.

⁹I sin idealism eftersträvar han självuppgivelse för ädla ändamål, "gudomligt vansinne", tills det mentala alltmer vitaliseras genom emotionalvibrationernas påverkan på kausalhöljet med uppnåendet av mentala 47:5 och humanitetsstadiet.

7.11 Mental-kausalstadierna

¹Emotionaljaget (förstatriaden med monaden centrad i emotionalatomen) kan i sällsynta fall via kausalhöljets enhetscentrum få kontakt med andratriadens essentialmedvetenhet. Mentaljaget (47:5) aktiverar kausalhöljets intelligenscentrum. I och med denna aktivering kommer jaget i kontakt med Augoeides. Men det förblir en omedveten kontakt. Och jaget kan i vanliga fall icke påräkna något intresse från Augoeides, förrän aktiveringen av enhetscentrum blir åtskilligt mer än momentan. Undantag härifrån inträffa endast ifall mentaljaget mödar sig om att göra en insats i utvecklingen till allas fromma. Augoeides har

intet intresse för individen såsom individ utan endast för individen såsom del av grupp- eller kollektivsjäl, såsom "potentiellt" kausaljag, en syntes av mental- och essentialmedvetenhet.

²Det är stor skillnad på mystikerns helgoninkarnation (48:2) och humanistens (47:4). Emotionala helgonets förverkligade ideal saknar det förnufts- och verklighetsinnehåll, som finns hos humanisten. Den utomstående kan icke upptäcka någon skillnad, men de attraktionens egenskaper mystikern förvärvat ha hos humanisten blivit genomlysta och deras ändamålsenlighet klart insedd.

³Mystiken tillhör emotionalstadiet, esoteriken mentalstadiet.

⁴Utmärkande för vår tid är striden mellan emotionalister och mentalister.

⁵Monaden i höljena identifierar sig med dessa individuella medvetenheter och tror sig alltid vara någon av dem. Det är först på humanitetsstadiet individen kan på allvar börja frigörelsen från dessa identifikationer, emedan han förbereder sin övergång från första- till andratriaden och därmed blir varse eller i varje fall börjar ana motsättningen mellan dem.

⁶På civilisationsstadiet ser individen motsättningen mellan barbari och civilisation. Senare kan han skilja på barbari, civilisation och kultur (eller mystik) och på humanitetsstadiet på alla fyra. Överallt ser han motsättningar mellan lägre och högre, så snart han nått högre, tills han ingått i essentiala enheten, då motsättningen försvinner även om differentieringen består. Men motsättning finns så länge. frigörelsen innebär inre kamp, medför kriser och födslovändor, tider av mörker och övergivenhet.

⁷Det är människans uppgift att från att vara ett (oftast endast potentiellt) mentaljag bli ett kausaljag. Utmärkande för kausaljaget är kunskap, enhetskänsla och tjänande (av de gamla esoterikerna kallat "offervilja"). "Mentaljaget" har helgonstadiet bakom sig (emotional suveränitet) och latent attraktionsegenskaperna. Men det är fortfarande "självcentrat" (själviskt).

⁸De, som felbedöma sig själva och vilja efterlikna "helgonen", begå det vanliga misstaget att tro sig bli helgon genom efterapning. De offra sig och sitt och tro sig på det sättet kunna uppnå helgonstadiet. Det är fatalt misstag, vilket de som väl är så småningom lära sig inse, till stor besvikelse och ofta med beklagliga följder. Helgon blir man genom att förvärva hithörande egenskaper och icke genom yttre gärningar. Det var den insikten, som tog sig naturligtvis förvillande uttrycket i att "bli frälst på egna gärningar". När "offer" är resultat av "tvång", av ett inre "krav", är det förfelat. Skall man alls begagna uttrycket "offer", är det automatiskt, spontant, utan tanke på uppoffring. Det räcker för övrigt icke med att "vilja hjälpa". Därtill fordras sunt förnuft, omdöme och erfarenhet av att hjälpvilja utnyttjas av cyniska hänsynslösheten.

⁹Sunt förnuft är individens högsta förnuft på alla utvecklingsstadier. Men först på humanitetsstadiet är det verkligt förnuft, därför att människan förvärvat sådan tankeförmåga, att hon tänker i överensstämmelse med verkligheten. Hon har förvärvat mentalsystem, i vilka fakta insatts i sina rätta sammanhang.

¹⁰För att kunna hjälpa dem på mentalstadiet måste man i regel påvisa ideer, som ge ökad klarhet, kausalideer via mentalideer, ty det är kausalideerna, som äro verklighetsideer (överensstämma med verkligheten).

¹¹Medvetenheten i en värld (exempelvis i kausalvärlden) är vid världens tillkomst endast en potentialitet. Men allteftersom allt fler inträda i den världen, fylls den med resultaten av dessa individers kausala medvetenhetsaktivitet. Kausalvärlden, platonska idévärlden, innehåller mänsklighetens samlade erfarenheter i "bearbetat" skick. Ju längre vår planet består, desto mer berikas denna värld med nya erfarenheter. Allt fler kausalmolekyler representera vetandet inom ett nytt ämnesområde. Allt det vetande mänskligheten samlar under årmiljonerna införlivas med kollektiva kausalmedvetenheten och syntetiseras av dem, som förvärvat aktiv kausalmedvetenhet. Alla olika tankeriktningar finnas där (i den mån de innehållit något av verklighetshalt). Mental fiktivitet och emotional illusivitet upplöses vid

kontakt med kausalmedvetenheten. Kausaljag i framtiden komma att ha oerhört mycket mera systematiserat vetande till sitt förfogande än gångna tiders.

7.12 Enhetsstadiet

¹Medvetenheten är till sin natur kollektivmedvetenhet och det blir individens sak att under sin medvetenhetsutveckling införliva så mycket han kan uppfatta av det kollektiva. Kausalmedvetenheten utgör en övergång från individualmedvetenhet till kollektivmedvetenhet.

²Sedan människan blivit kausaljag och förvärvat kausalintuitionens idétänkande, blir målet för hennes fortsatta medvetenhetsutveckling essentiala enhetsmedvetenheten, förvärv av gruppmedvetenhet, kollektivmedvetenhet, denna medvetenhet som utgjort förutsättningen för individualmedvetenhet. Hon upphör att vara ett särjag för att bli ett gruppjag, ett kollektivjag, med uppgift att lämna sin aktualiserade egenarts bidrag till gemensamhetsmedvetenheten. Det är den kosmiska totalmedvetenheten, som är grunden till alla monaders universella broderskap, oberoende av uppnått naturrike eller utvecklingsstadium i visst rike.

³Med esoteriska talesättet, att “endast den känner sig själv som blivit medveten om sin gudomlighet” menas, att “jaget ingått i enheten”, förvärvat essentialmedvetenhet, blivit medveten om att “medvetenheten är en”, att alla monader ha delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten.

⁴Den kosmiska totalmedvetenheten förvärvas steg för steg genom allt högre riken. Början göres med gruppmedvetenhet (nio individer) och kontinuerlig gruppsammanslagning i allt större utsträckning.

⁵I och med förvärv av essential enhetsmedvetenhet kan individen identifiera sin medvetenhet med individer i lägre naturriken, uppleva en människas, ett djurs, en växts, ett minerals medvetenhet som om han vore detta väsen. Därmed vinnes förståelse för medvetenhetens natur, gradvisa utveckling och expansion (ökad delaktighet i totalmedvetenheten).

7.13 Det latentas betydelse

¹Människan har under sin enormt långa medvetenhetsutveckling från barbarstadiet förvärvat alla dåliga egenskaper till många procent och senare börjat utveckla de goda. De dåliga finnas i undermedvetenheten och göra sig gällande vid minsta anledning. Uppfostran består i att uppamma de goda och aldrig uppmärksamma de onda (alltså motsatsen till teologerna, som med sin “syndabekännelse” förstärka de dåliga).

²I tider då hatet regerar återupplivas hatets egenskaper. De senaste tolv tusen åren har hatet regerat med känt resultat. Och de livsokunniga livsfilosoferna och framför allt teologerna dekretera: “Människan är ond. Människan är oförbätterlig”. Vilket vittnar om deras insikt.

³Vad idiotiseringen av människorna genom emotionala illusioner och mentala fiktioner har får fatala följder, framgår bäst av att individer, som, ifall de fått verklig kunskap, lätt skulle kunna bli helgon och mentaljag, fortfarande kvarstå på lägre emotionalstadiet.

⁴Därtill kommer, att många, som förvärvat såväl emotionala som mentala egenskaper, av ren lojhet kvarbli på lägre stadium, då de med en fast föresats skulle kunna nå överraskande resultat. Utvecklingsstadierna med deras nivåer äro visserligen schematiskt riktiga. Men det betyder ingalunda, att de, som synas stå på visst stadium, även göra det. Människorna sakna möjlighet själva avgöra vad som redan förvärvats och förblivit latent.

⁵Däri ligger också vanskligheten att bedöma individerna efter deras åsikter och levnadssätt. Det har visat sig att sådana man trots stå på civilisationsstadiet, sedan de väl fått esoterisk kunskap, snabbt uppnått högre stadier och att de levat långt under sin latent nivå. Endast 45-jag kunna rätt bedöma. Drastiska exempel finnas, att individer, som av lärjungar ansetts minst sagt olämpliga för lärjungaskap, visat högre nivå än bedömarna.

⁶Under en religiös psykos kan individen nå hundratals nivåer högre. Kan han kvarbliva på uppnådd nivå, visar detta att han förut levat under sin egentliga.

⁷Esoteriken medför hos dem, som lära sig begripa den och använda den såsom förklaringsgrund, en sådan omvälvning, att de på civilisationsstadiet lätt förväxlas med dem på humanitetsstadiet. Och fråga är om icke esoteriken så snabbt kan medföra en revolution i emotionalt hänseende med förvärv av attraktionsegenskaperna, att individen under en inkarnation kan lyckas avverka ett helt utvecklingsstadium.

⁸Hur snabbt människan utvecklas i medvetenhets hänseende beror på många olika faktorer: latent utvecklingsnivå, tillfällen till utbildning (familj, kamrater, lärare), livsuppgift, god eller dålig skörd, fysiskt arv etc. Alla generaliseringar äro vanskliga, därför att endast ett kausaljag kan avgöra vilka faktorer, som varit bestämmande.

⁹Utvecklingsnivån framgår av livsförståelsen. Denna behöver icke vara klart medveten. Det är endast det som blivit föremål för reflexion. Det latent är instinktivt, är ofta alldeles förbisett och förefaller oförklarligt.

¹⁰Människans levnadsåldrar indelas esoteriskt i sjuårsperioder. I stort sett kunna dessa också konstateras i fysiologiska och psykologiska förändringar omkring åren 7, 14, 21, 28, 35 etc.

¹¹Under första sjuårsperioden (motsvarande mänsklighetens utveckling på Lemurien) lär sig barnet kontrollera det fysiska med det emotionala.

¹²I andra levnadsåldern (Atlantis) lever individen i det emotionala. Under tredje sjuårsperioden utvecklas slutledningsförmågan och under fjärde princip tänkandet.

¹³Med femte brukar ofta komma en kritisk undersökning av vad man under uppväxten matats med av omgivningens fördomar, rättsuppfattning, verklighetsuppfattning etc. De flesta ha emellertid vuxit in i sina åskådningar, så att dessa förbli grundmurade för den inkarnationen.

¹⁴Barnet växer ifrån sina leksaker och ger sedan gärna bort dem till sina yngre syskon. Detta är intet offer. När det i den religiöst färgade mystiken talas om offer, klagas icke alltid, att det aldrig är fråga om verkligt offer. Man lämnar med glädje och tacksamhet allt sådant, som man inser vara hinder för fortsatt utveckling. Innan man insett detta, kan det te sig som offer men så är icke fallet för den som verkligen förstått. Så länge det livet tar ifrån oss ter sig såsom förluster, få vi i nya liv igen alltsammans, tills vi lärt oss inse, att livet icke vill beröva oss något, som vi betrakta såsom oersättligt. Vad som händer oss är enligt Lagen och icke dikterat av avundsjuka makter.

¹⁵Med varje levnadsålder få vi andra intressen och förlora smaken för sådant, som hör till yngre åldrar. Detta kan ses såsom symboliskt för vårt människoliv genom alla inkarnationerna. Människan ser endast sin egen inkarnation. Men för dem, som leda medvetenhetens evolution, är individens liv i varje naturrike en enhet för sig genom alla naturenligen ofrånkomliga formförändringar.

¹⁶Det symboliska i levnadsåldrar motsvaras i mänskliga livet i fysiska världen av olika medvetenhetsstadier från lägsta barbarstadiet till högsta idealstadiet.

¹⁷Liksom fostret genomlöper samma biologiska utvecklingsprocess som mänskligheten gjort i fysiologiskt hänseende, så är uppväxande individens olika levnadsåldrar i stort sett en repetition av hans utveckling genom föregående inkarnationer. Allt liv är en ständig upprepning med mycket små medvetenhetsframsteg. Ju lägre individens utvecklingsstadium, desto långsammare ske framstegen. De flesta inkarnationerna tillhöra de två lägsta stadierna. Ju högre den nyfödde nått i utveckling, desto snabbare genomlöper han under uppväxt- och utbildningsåren sina föregående utvecklingsstadier, tills han uppnått sin egentliga nivå. Sedan börja de egentliga svårigheterna. Och det beror på hans egen fortsatta strävan till utveckling, om han skall göra några nämnvärda framsteg under den inkarnationen. I regel börjar väl

föresatsen, att med tillspetsad målmedvetenhet förvärva allt större förståelse för allt vidare perspektiv på tillvaron, först när individen nått kulturstadiet, högre emotionalstadiet.

¹⁸Såvida icke individen, som nått detta stadium, enligt skördelagen fått tillfälle växa upp i kongenial miljö, inställer sig denna fördjupade syn med radikal omvärdering av dittills godtagen livsåskådning och kulturvärdering icke förrän efter 35-årsåldern. Han underkastar då sin livsuppfattning, godtagna dogmer och härskande åskådningar en kritisk analys med avseende på dessas förnuftighet och överensstämmelse med kända ideal. För många innebär nyvunna klarheten en smärtsam överraskning. Dels ser man sin egen blindhet, och dels är det så mycket av det man hållit kärt som man gärna vill ha kvar.

¹⁹En till dogmtänkande fixerad åskådning förlamar medvetenhetsaktiviteten och hämmar medvetenhetsinitiativet. Lärjungen kvarstannar i den verklighetsuppfattning, som tillhör medvetenheten på uppnådd utvecklingsnivå eller i erövrade molekylarmedvetenhet. Att tvinga någon till viss uppfattning (idiologi) är att hämma individens (ofta hela nationers) fortsatta utveckling. Att uppfattningen ändras, betyder naturligtvis ej att objektiva, materiella verkligheten i kosmos ändras utan att uppfattningen av denna samma verklighet blir en mera perspektiverad, allteftersom nya fakta strömma till. En ny dimension och allting ter sig annorlunda.

7.14 Snabbutvecklingen

¹På lägre nivåer lär människan så långsamt av erfarenheten, att hundra inkarnationer behövas för vad hon skulle kunna lära i en enda. Hon saknar då möjlighet att bearbeta sina erfarenheter på förnuftigt sätt.

²Individen, som nått civilisationsstadiet, kan börja själv reflektera och icke bara automatiskt upprepa vad han hört eller läst. Därmed begynner självinitierade medvetenhetsaktiviteten och därmed börjar individen utveckla sin möjlighet att förnimma allt högre vibrationer i allt högre molekylarslag. Genom bearbetning av sitt medvetenhetsinnehåll och sina erfarenheter förvärvar han de egenskaper, som äro möjliga med dessa hans resurser. Med varje inkarnationsserie uppnår han en högre utvecklingsnivå med alltmer ökad medvetenhetskapacitet.

³Nödvändig förutsättning för medvetenhetsutvecklingen är först önskan, sedan föresats att vilja utveckling. Vi behöva åtminstone till att börja med undanröja de hinder, som omöjliggöra mottagandet av de zodiakala och planetariska energier, som genomströmma våra höljen. De äro avpassade efter varje individs förmåga att förverkliga. Vilka dessa äro framgår av "horoskopet", när en gång detta kan tydas rätt, vilket endast kausaljag kunna göra. Det blir alltid individens sak att bruka de krafter, som ställas till hans förfogande. Ingen gud kan tvinga någon. Den som ej vill utveckling slipper att utvecklas. Men så skall han heller icke räkna på att i framtida inkarnationer något särskilt görs för honom i det avseendet. Han får stå kvar på sin nivå.

⁴För att på mest ändamålsenliga sätt använda de energier, som genomströmma höljenas centra, fordras visserligen kunskap om hithörande processer. Men som väl är försiggår det mesta omedvetet, ifall individen "vill det goda för alla människor och handlar därefter".

⁵Förutsättning för medvetenhetsutveckling är självinitierad medvetenhetsaktivitet. Förutsättning för snabbutveckling är medvetenhetens exakta överensstämmelse med objektiva verkligheten, förmågan exakt uppfatta vibrationerna och återgiva dem riktigt. I medvetenhetshänseende betyder detta riktig uppfattning av verkligheten och aktivitet i överensstämmelse med natur- och livslagar.

⁶Sålänge det endast gäller allmänna medvetenhetsutvecklingen, blir subjektiva medvetenhetsinnehållens överensstämmelse med verkligheten en bisak. Det är därför individerna kunna utvecklas genom illusioner och fiktioner.

⁷Men gäller det snabbutveckling, blir befrielsen från illusioner och fiktioner huvudsaken.

⁸Individen har tagit första steget till denna befrielse genom insikten, att han ingenting vet om tillvaron, som är värt att veta, att mänskligheten på nuvarande utvecklingsstadium icke kan förvärva kunskap om verkligheten och livet. Andra steget består i att fördomsfritt undersöka och upplösa illusionerna och fiktionerna. Vid detta arbete möter han slutligen esoteriska tankesystemet och finner att detta är det enda hållbara. Därmed befriar han sig från illusionerna och fiktionerna och tänker i överensstämmelse med verkligheten.

⁹Till dess har tillspetsade målmedvetenheten endast gällt medvetenhetsutvecklingen. Nu äger han förutsättning att nå upp till kausalvärldens medvetenhet, uppfatta och rätt tolka vibrationerna i sitt kausalhölje, förvärva kunskap om verkligheten.

¹⁰Innan individen kan påräkna "hjälp" från planethierarkien i och för snabbare utveckling, måste han genomgå en serie prov, som den livsokunnige omogne stupar på, klagar över och finner "orättvisa" och därmed bevisar sin omogenhet.

¹¹Dessa prov avse, dels att framdraga i dagsmedvetenheten vad som kan finnas kvar av repellerande egenskaper, av egoism och egocentricitet (omöjliggörande uppnående i kollektiva enhetsmedvetenheten), dels att konstatera procenthalten av de tolv essentiala egenskaperna (bl.a. orubblighet, hållfasthet, uthållighet, lojalitet). Innan jaget kan nå essentiala atommedvetenheten, måste dessa essentiala egenskaper ha förvärvats till hundra procent.

¹²Den, som vill utvecklas snabbare än stora massan, måste också använda särskilda metoder. Det är fråga om en specialträning, liknande idrottsmannens i fysiskt hänseende. Därtill kommer särskild emotional och mental träning, som är ännu mera krävande. Högre emotional medvetenhet är attraktionsmedvetenhet och den när ingen, som icke eftersträvar förvärv av attraktion med åtföljande eliminering av repulsionens alla yttringar. Förvärv av högre mental medvetenhet förutsätter en egen meditationsmetod. (Den indiska rajayogametoden kan giva god vägledning.) Man måste ha klart för sig, att eftersträvat resultat sällan nås i den inkarnation, i vilken träningen påbörjas. Men allt nedlagt arbete är undanlagt för framtiden. Ingen ansträngning är bortkastad. Därtill kommer emellertid, att individen icke utan erfaren ledare från planethierarkien kan lösa alla de problem, som dyka upp under träningens gång. Det bevisas av att indiska rajayogierna icke lyckas med sina metoder. De nå icke kontakt med femte naturriket.

¹³Risken med esoteriken är, att den ger ett sådant suveränt perspektiv på tillvaron, en sådan oanad klarhet, en sådan befrielse från instängdhet och mörker, att den förlöste slår sig till ro med detta. Men utvecklingen är "oändlig", tills man nått högsta gudomsstadiet. Sedan man blivit ett mentaljag, gäller det att bli ett kausaljag etc. Det finns världar att erövra för jagmedvetenheten: planetvärldar, solsystemvärldar, kosmiska världar. Vill man nå målet måste man gå vägen och icke stanna vid ett rastställe. Ju mera energi individen använder på att hjälpa, desto större blir hans möjligheter till utveckling i nästa inkarnation. Kunskap medför ansvar för rätt bruk av kunskapen och underlåtenhet är också missbruk.

7.15 Metodiska aktiveringen

¹De, som förvärvat sunt förnuft och kunskap om verkligheten, som vilja uppnå högre utvecklingsnivåer, måste ha klart för sig att detta är omöjligt utan ett målmedvetet arbete. Att ilya emotionala och mentala medvetenhetsutvecklingen i förväg är ingen lätt sak. Det räcker icke med att förvärva esoteriskt vetande och glädjas åt befrielsen från allmänna illusivitet och fiktivitet. Det kan rentav medföra tillbakagång. Högre slag av emotional- och mentalmolekyler innehålla energier, som kräva ändamålsenlig dirigering, om icke jagets utsikter att lära sig använda dem ska bli allt mindre, alldeles fränsett att all kunskap medför ansvar enligt såväl skörde- som ödeslag. Den, som icke tacksamt och villigt använder livets erbjudanden, går miste om sådana i fortsättningen. Varje ny inkarnation är ett nytt tillfälle att utvecklas (såvida det icke undantagsvis är enbart "avbetalningsinkarnation" av dålig skörd)

och ödesmakterna som ordnat saken beakta väl, hur individen tillvaratagit sina möjligheter: vad han gjort för att själv utvecklas och hjälpa andra därtill.

²Medvetenhetsutvecklingen består i en kontinuerlig identifikation med högre och befrielse från lägre medvetenhet i en process, som avslutas först med att jaget nått högsta kosmiska medvetenhet. Så länge intressena på lägre nivå kunna fångsla jaget, förblir jaget på den nivån. I regel är det också så, att de egenskaper och förmågor, som hör till den nivån, ännu icke förvärvats, så länge hithörande intressen anses väsentliga.

³Medvetenhetsutvecklingen kallar planethierarkien för "befrielsens väg", befrielse från det lägre för att förvärva det högre, självförverkligandets väg. Vill individen med tillspetsad målmedvetenhet utvecklas på snabbaste sätt, så innebär detta ett hårt arbete. Det är det första som inskärpes hos aspiranten på lärjungaskap till planethierarkien.

⁴Ju mera kunskap, insikt och förståelse individen av sig själv förvärvar, desto mera kan han gagna medvetenhetsutvecklingen, desto större utsikt har han att bli ett personligt redskap för planethierarkien.

⁵Att lära folk att tänka, att ställa problem under debatt, att levandegöra ideer, hör till individens största insats i mentala medvetenhetsaktiveringen.

⁶Jagets aktivering av medvetenheten i allt högre molekylarslag är en process, som bäst sker automatiskt och omedvetet. Enligt lagen för utveckling försiggår utvecklingen säkrast i det omedvetnas skydd. Eftersom individen är okunnig om hithörande metoder och varje försök att på egen hand tillämpa en fiktiv metod är dömt att misslyckas, så gör jaget vist i att överlämna saken åt övermedvetenheten. Vad jaget behöver göra är att undanröja hindren. Detta sker genom att glömma sig själv, förfina höljena och genom meditation själv lösa alla uppkomna problem (rikta uppmärksamheten mot övermedvetenheten). Undan för undan lär jaget genom erfarenheten hur detta skall tillgå. Okunnighetens spekulationer i otid medföra oftast misstag. I den mån jaget glömmet sig självt i tjänandet, kan ännu omedvetna kollektivmedvetenheten göra sig gällande.

⁷Det är ett esoteriskt axiom, att "all medvetenhetsexpansion är resultat av meditationsteknik". All evolution betingas av från högre världar nedströmmande atommedvetenhetsenergi, planmässigt distribuerade energier. Individernas metodiska utveckling (när de väl insett saken) är beroende av förståelse för de för dem nya ideerna, inriktad och fasthållen uppmärksamhet på närmast övermedvetna, förr eller senare resulterande i kontakt med ifrågavarande energier.

⁸De olika stadierna i metodiska aktiveringen av medvetenheten kunna angivas sålunda:

⁹Första stadiet är medvetenhetskontroll. Individen aktger på medvetenhetsyttringarna i sina inkarnationshöljen (fysiska, emotionala, mentala). Så småningom lär sig individen skilja på de olika slag av energier, som väcka de olika slagen av medvetenheter till liv (inom varje molekylarslag): de energier som komma från det undermedvetna, utifrån, från det övermedvetna samt från jagmedvetenheten.

¹⁰Andra stadiet är konstanta aktiveringen av högsta slaget av uppnådd aktiv medvetenhet: alltså 47:6 eller 48:3 eller 48:2 eller 47:5. Jagmedvetenheten (uppmärksamheten) hålles konstant på högsta punkt, när ej yttre omständigheter tvinga uppmärksamheten utåt. Efteråt återvänder uppmärksamheten till sitt ämnesområde.

¹¹Tredje stadiet är meditation över essentialmedvetenheten (46), som man betecknat med visdom eller kärlek. Jaget upphör att vara centrum i sin cirkel och blir kollektivjag, från att ha varit individualjag. Först såsom kollektivjag fattar individen vad som symboliskt antytt med visdom och kärlek.

¹²Esoteriskt finnas angivna följande olika medvetenhetsstadier hos aspiranten: instinkt, emotional aspiration, intellekt, tillspetsad målmedvetenhet, "essentialvilja", hierarkiskt arbete.

¹³Så länge individens intressen äro av fysiskt, lägre emotionalt eller lägre mentalt slag, kan individen icke betrakta sig såsom aspirant på lärjungaskap.

¹⁴Individens högre utveckling börjar med insikten att varje medvetenhetsyttring är en energiyttring med ofrånkomlig effekt. Ju högre slag av medvetenhet desto starkare energieffekten. (God eller dålig sådd, hämmande eller befrämjande utvecklingen, höjande eller sänkande medvetenhetsaktiveringen i högre eller lägre molekylarslag.)

¹⁵Sankhyafilosofiens tre gunas (sattva, rajas, tamas) ha aldrig riktigt tolkats. Femte naturrikets individer ge uttryck för sattva, fjärde för rajas och tredje för tamas.

¹⁶Det viktigaste för aspiranten är insikten, att alla utslag av sorg, smärta, översvallande glädje, självbelåten tillfredsställelse, tillhöra det emotionala och vittna om det emotionalas herravälde, tillhöra det lägre mänskliga. Frågan är alltid om "detta" gagnar högre utvecklingen. (Sedan är det en helt annan sak att organismen icke uthärdar konstant högspänning och att avspänning är nödvändig. Men valet av medvetenhetsinnehåll vid avkoppling blir då väsentligt. Det finns en lång serie av högre och lägre.)

¹⁷Jaget i lägre kausalhöljet (triadhöljet) använder mentalmedvetenheten såsom, dels iakttagaren av de olika slagen av medvetenhet, dels överföraren av kausalmedvetenheten till hjärnan, dels det fönster genom vilket kausalen skådar ut över det vidsträckta och för jaget okända kunskapsområdet och som möjliggjort för Augoeides att hjälpa jaget.

¹⁸Det är mycket svårare att lära av erfarenheten än de flesta tyckas tro. De flesta lära också mycket litet, egentligen endast det som alla lärt och som därför ingått i allmänna levnadsregler. Allt sådant, som icke kan uppfattas, emedan det ligger över egna nivån, sådant som synes orimligt eller osannolikt, sådant som icke kan inpassas i redan kända förhållanden och sammanhang, avfärdas i regel utan tanke på att det kan innehålla lärdomar. Säkert är att den, som icke bearbetar sina erfarenheter, har föga nytta av dem. De flesta ha gjort om samma erfarenheter i tiotusentals inkarnationer och ha "ingenting lärt".

7.16 Aktiveringen av det kausala

¹Det är först på kulturstadiet individen kommer i kontakt med kausala övermedvetenheten och jaget kan påbörja aktiveringen av kausalhöljet utan att därför ännu kunna bli medvetet i detta hölje. Det blir möjligt för någon kort minut först på de högre nivåerna.

²På kulturstadiet aktiveras den högre emotionaliteten (48:2,3, till att börja med under en lång serie inkarnationer 48:3). Därigenom får individen möjlighet att påverka kausalhöljet, så att dess passivitet upphör. Dittills har aktiveringen huvudsakligen berott av påverkan utifrån eller vid inkarnationens avslutande, då de båda kausaldelarna sammansmälts.

³Förvärvar individen på kulturstadiet också esoterisk kunskap, så börjar även högre mentalmedvetenheten (47:5) att göra sig gällande. Det är därför vanskligt att fastställa dylika individers utvecklingsstadium. Vad som sagts om "mystikerna" gäller alltså endast dessa, som ovetande om esoteriken enbart odla emotionaliteten.

⁴Med kausalhöljets aktivering begynner också individens förädling och en växelverkan mellan vibrationerna i emotionalhölje och kausalhölje blir alltmer märkbar. Emotionalvibrationerna tillföra också kausalhöljet alltfler lägsta kausalmolekyler (47:3). På humanitetsstadiet tillförs molekyler av 47:2.

⁵Han börjar mottaga inspirationer från jagets kausala övermedvetenhet, dittills endast telepatiska. På emotionalstadiet är människan sina illusioner. Hon har subjektiv medvetenhet i hela emotionalvärlden, så att hon tycker sig vara "förenad med det absoluta" etc.

⁶Med denna sporadiska kontakt med kausala övermedvetenheten börjar individen kunna själv arbeta på uppnåendet av högre molekylarmedvetenheter. Ju mera energiskt han inriktar sig på målmedveten omläggning av kännande och tänkande, desto färre inkarnationer åtgå härför.

⁷Allt som fyller medvetenheten har sin ofrånkomliga effekt, även om den ej i enskilda fallen genast kommer till synes. Detta att kunna sysselsätta medvetenheten med intressen,

som medföra koncentration eller ihållande uppmärksamhet och motverka medvetenhetssplittring, är en av hemligheterna till lyckade resultat.

7.17 Planethierarkiens arbete

¹Individen tillhör en klan, den grupp monader, som han följt genom de lägre naturrikena. När individen blivit kausalt medveten, börjar han intressera sig för sina klanmedlemmar för att bilda en grupp i kausalvärlden. Det är den gruppen han skall samarbeta med i fortsättningen. Det kan hända, att hithörande individer ej gjort lika snabb "karriär" som han själv. Men han känner de sina och söker hjälpa dem. Detta är förklaringen på, att ett kausaljag på för andra obegripligt sätt har intresse för vissa individer och icke för andra, kanske längre komna.

²Sålänge klanmedlemmarna äro på lägre stadier, kunna de ofta hindra varandra och icke kännas vid varandra, liksom individen kan stå i vägen för sig själv. De äro då offer för formen och fästa sig mera vid formen än vid "själen" i formen. När de älska själen i formen, börja de ana, vad det vill säga att älska.

³Att söka sin grupp är fortsättningen på förvärvet av kärlekens egenskap. Att söka sin grupp är att söka lägsta enheten. Därmed vinnes förståelse för enheten och människan mognar för inträde i enhetens värld.

⁴När individen undanröjt hindren hos sig själv för att finna sin grupp, så finner han den också.

⁵Eliten i mänskligheten har nu utvecklats så långt, att individerna överallt börja söka sin grupp. Grupper bildas överallt. När dessa grupper blivit tillräckligt talrika, kan planethierarkien framträda och övertaga skötseln av vår planets affärer och även i synlig gestalt leda fortsatta medvetenhetsutvecklingen.

⁶Vår planet intar en särställning, icke endast i vårt solsystem utan i det större klot, som omfattar sju solsystem. Ingenstädes har en sådan massa monader med repellerande grundtendens samlats, ingenstädes tendensen till självisk egenart varit så intensiv. Ingenstädes har mänskligheten ådragit sig en sådan dålig skörd genom dålig sådd. Vår planet är sorgens stjärna i vårt kosmiska klot.

⁷Men detta har så småningom även sin egen kompensation. När mänskligheten förvärvat sunt förnuft med högre mental medvetenhet, tillgodogjort sig alltid (i idévärlden) förefintlig kunskap om tillvaron, så kan utvecklingen gå fram med jättekliv. Ty de egenskaper individerna med så mycket lidande förvärvat äro desto mera koncentrerade. De möjliggöra en tillspetsad målmedvetenhet, som relativt snabbt möjliggör uppnåendet av allt högre nivåer.

⁸Eliten är alltså mogen för detta oerhörda experiment. Den får emellertid vara beredd på frenetiskt motstånd även från dem, som borde kunna förstå bättre. Allt nytt, allt som medför omläggning av kärvordna föreställningssätt eller levnadssätt väcker opposition, varvid de gamla beprövade vapnen tagas fram: kritik, misstänkliggörande, förlöjligande, hån etc., försök till söndring etc., förföljelse av alla slag.

⁹Alla äro kallade men som vanligt blir det till att börja med få som låta sig utväljas. Det är icke sällan från de kallade kritiken kommer. De sitta där med armarna i kors och se på och fråga, varför det icke gjordes på annat sätt. Men ingen, som låter sig utväljas till pionjär, får skäl att ångra det valet. Det är en mycket gammal dålig sådd, som avbetalas med sådan god sådd. Erbjudandet säges också av dem som veta vara utan motstycke hittills och icke återkomma på mycket länge.

¹⁰En grupp medlemmar av planethierarkien har ställt sig till förfogande som övervakare av detta särskilda experiment. Nya esoteriska kunskapsordnar instiftas för dem, som låta sig utväljas. I dessa nya skolor få lärjungarna inhämta fakta, som icke lämpa sig för andra än dem, som nalkas idealitetsstadiet, som ha utsikter att förvärva intuition och förståelse för kausalideer.

¹¹Ifall dessa nya ordnar bli vad man hoppas, så kommer detta hela mänskligheten tillgodo med eliminering av de värsta vidskepelserna, illusionerna och fiktionerna till gagn för medvetenhetsutvecklingen.

¹²Det blir inom grupperna intet tillfälle till gruppselfviskhet men de öka möjligheten att tjäna enhetens sak och mänskligheten.

¹³De nya grupperna få till uppgift att odla gruppmedvetenhet, varmed hierarkiens medlemmar befrias från det tidsödande arbetet med de särskilda individerna och kunna behandla gruppen som en enhet. Naturligtvis får ingen i gruppen en dominerande ställning utan alla "samlas kring det runda bordet". Varje slag av kritik inom gruppen är givetvis fullkomligt utesluten. De med kritiska tendenser äro omogna för detta slag av grupparbete.

¹⁴Det är icke lätt att tjäna. Det tar tid att lära sig den konsten, inse vilka förutsättningar man har och sättet man behöver. Tjänande består icke i att predika, öva välgörenhet, imitera Kristus eller andra slag av efterapningar. Det består först och främst i att fylla sina plikter, självåtagna eller av ödet pålagda. Det räcker mer än väl för de flesta. På vad sätt man mer kan tjäna, finner man, om man vill. Somliga förbereda sig för ett kall i framtiden, förvärva egenskaper och förmågor. Verkligt tjänande är strävan efter enhet.

¹⁵"Offer" är att lämna det lägre för det högre, innan man vet, vad detta högre har för kompensation i beredskap. I den meningen är utvecklingen ett kontinuerligt offer. Den, som har kunskap om offrandets lag, önskar intet hellre än att få offra. Men även det kan bli en illusion och i så fall blir man grymt besviken. Det finns meningslösa offer, offer för glorians skull, offer som man ångrar, offer som icke motsvara verkliga behovet, offer som försvårar fullgörandet av livets mening med den inkarnationen.

¹⁶Det är icke alla, som äro mogna för det högre mentala, för det kausala eller för det essentiala, för övergången till femte naturriket, som höra till de andliga konkvistadorernas förtrupper. Paradisets ängel med flammande svärdet skyddar de omogna för inträde i ett rike fullt med faror och risker, alltför påkostande för alla, som icke äro mogna för avståendet av sina leksaker i fysiska, emotionala och mentala världarna. Så länge de ännu utgöra väsentligheter, är människan icke mogen för "offret".

¹⁷Den filosofiska dualismen ser en icke existerande motsättning mellan yttre och inre, materia och ande, materia och medvetenhet.

¹⁸Den esoteriska dualismen är detsamma som lägre och högre, det rike man tillhör och närmast högre rike, mellan vad man aktualiter är och vad man potentialiter är och aktualiter skall bli. Ty vi skulle aldrig nå livets mål, om vi icke från början voro gudomliga till vårt innersta väsen. Och det är varje monad, varje atom. Det är meningen med yogafilosofiens: du är detta. Men när yogiern börjar svamla "jag är gud", så har han missförstått gamla symboler. Det dröjer länge, innan han kan förvärva medvetenhet i ett hölje i lägsta gudomsriket.

7.18 Kunskapen om utvecklingsstadierna

¹Den som vill hjälpa människorna söker göra det på vilken nivå de än stå. Bortsett från de olika utvecklingsstadierna äro alla jämlikar såsom tillhörande samma naturrike. Det är icke vår sak att fråga efter nivån utan att hjälpa, ifall vi få hjälpa och om de vilja bli hjälpta och taga emot vår hjälp (som icke är vår hjälp).

²De olika utvecklingsstadierna underlätta bedömningen beträffande förefintliga behov (emotionala och mentala). All kunskap missbrukas. Antipatien kommer att nervärdera sina medmänniskor liksom sympatien att flytta upp dem på skalan. Vi ha icke fått kunskap om nivåer för att placera oss själva och andra på högre eller lägre. Vi kunna icke veta individernas latent nivå, som de aldrig fått tillfälle återuppnå. Ha endast de dåliga egenskaperna fått utvecklas och icke de goda, så få vi en fullständigt falsk bild av individen.

³Det har sina risker att ge människorna kunskap om verkligheten, ty allt de kunna missbruka blir ofelbart missbrukat och allt de icke fatta blir ofelbart förvrängt och utgör i sin

förvrängning ett hinder för kommande generationer. Denna snart oöverskådliga mängd av livsokunnigas ideologier, av författares fiktioner, utgör lika många stenar på vägen som måste undanröjas. Och för varje sten som vältras åt sidan föras flera nya fram.

⁴Det finns alltså stor risk för att kunskapen om mänsklighetens utvecklingsstadier av individerna på civilisationsstadiet kommer att missbrukas och medföra nya desorienteringar, kommer att utnyttjas av hatet för att nervärdera och av propagandan att övervärdera.

⁵Men det är viktigt att de, som äga förutsättningar att förstå, genom denna insikt befrias från en mångfald fördomar, vidskepelser och jämlikhetskrav. Människorna måste sluta med att anställa jämförelser och befria sig från både överlägsenhets- och underlägsenhetskomplex.

⁶Förståelse för utvecklingsstadier måste medföra tolerans.

⁷Det måste alltså bestämt hävdas, att ingen i människoriket kan avgöra, vilket utvecklingsstadium en individ uppnått. Vad en individ förvärvat i förflutna inkarnationer och alltså finns latent i hans undermedvetna, kan ingen avgöra, och icke heller om dessa egenskaper och förmågor förbli oåtkomliga i viss inkarnation. De kunna snabbt nog återväckas. Även denna varning skall naturligtvis slås i vädret, ty mänskligheten låter aldrig varna sig. Men det är åtminstone klart sagt ifrån och ansvaret därmed lagt på missbrukaren.

⁸Endast de, som förvärvat kausalt förstånd (objektiv medvetenhet) och kunna studera en individs föregående inkarnationer, kunna bedöma en individs utvecklingsnivå. Men en ungefärlig förståelse för individens allmänna utvecklingsstadium kan man få, om man kan konstatera individens allmänna livsförståelse. Dylig är medfödd, fås ej genom lärdom (studier av vad andra sagt), men gör sig i allmänhet icke gällande förr än efter femte levnadsåldern (35 år), då hjärnan blivit så mentalt vitaliserad som fallet varit i föregående inkarnation. Man kan då förelägga individen några principiella mentalsystem att välja på. Av hans val framgår, vad han har latent och omedelbart kan uppfatta.

⁹Den, som har kunskap om utvecklingsstadierna, kan bespara sig otaliga historiska (alltid osäkra) studier och otaliga personliga erfarenheter. När man vet, att det finns koncentrationsläger för politiskt oliktankande behöver man inga detaljskildringar. Man vet vad rättslöshet betyder för den inspärrade och laglöshet för hans fångvaktare. Den, som är i stånd kalla fasans skildringar därifrån för lögnaktiga, saknar omdöme (alltid baserat på utvecklingsnivå, bestämd av erfarenheter i förflutna liv). Att en individ uppnått humanitetsstadiet betyder icke att alla hans omdömen tillhöra det utvecklingsstadiet. Men en viss grund finns och vissa principer äro orubbliga, t.ex. attraktionsegenskaperna (beundran, tillgivenhet, deltagande), rättrådighet, förståelse, tolerans etc. och önskan att tjäna evolutionen.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Medvetenhetsutvecklingen* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Två*, utgiven 1987.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1987.